

Diakonia

Diakonhjemmets høgskolesenter har et formalisert samarbeid med Diakonia Council of Churches. Dette felles-kirkelige rådet ble etablert i 1994 ved en sammenkobling av Rådet for kirkene i Durban og distriktet omkring og den økumeniske organisasjonen Diakonia. Den nye organisasjonen har tre prioriterte oppgaver:

- Fredsarbeid og fredsbygging
- Utdanning for demokrati
- Utvikling og gjenreiseing.

Denne prioriteringen er anbefalt av krikeledergruppen i KwaZulu-Natal-Kirken. Ved etableringen omfattet Diakonia hele 13 medlemskirker: Lutheranere, katolikker, ortodokse, metodister og presbyterianere.

Nettverk, demokrati og rettferdighet

Staben er delt opp i fem team, eller avdelinger. Sue Britton er leder av det sentrale nettverksteamet for demokrati og rettferdighet. Gruppen arbeider spesielt med å:

- støtte kirkelig engasjement for rettferdighet og utdanning for demokrati.
- fremme lokalt, regionalt, nasjonalt og internasjonalt nettverksarbeid innen kirkelig rettferdighetsarbeid.
- organisere møtepunkter for prester og kirkelige medarbeidere samt for teologistudenter og lekfolk.
- utvikle forpliktende samarbeid med kirkelige grupperinger i andre land.
- organisere forum for kirkeledere, prester og kirkelige medarbeidere på områder relatert til kirkens diakoni.
- lage program for besøkende.

Kreativ dansk diakoni

Å oppdage Gud i nærmiljøet

Av Olav Fanuelsen

Den 3. Østersjøkonferansen om diakoni samlet representanter fra alle land rundt Østersjøen inkludert Norge og Island. Temaet var: «Å møte mennesker i dag. Å oppdage Gud ved diakonien i nærmiljøet». Konferansens vertsland representert ved menighetene i København har tatt denne utfordringen på alvor.

«Værestedet» et nyord

Det er en kjent sak at et språk endres noe over tid, som en følge av at de sosiale realiteter i en kultur endres. Nye ord og begreper kommer til fordi nye adferdsformer dannes. «Værestedet» er et slikt nytt tilskudd til det danske språket. Det har kommet med i den siste utgaven av den danske riksmålsordboken, og det springer ut av en type diakonal aktivitet som tar sikte på å skape et sted der mennesker kan være, for å få litt sosial kontakt, slå av en prat, få litt å spise og delta i endel mer strukturerte programtilbud.

Dette forteller sognepresten Niels Tvilning i Johanneskirken i København. En gruppe deltakere på Østersjøkonferansen i Slagelse i slutten av september, er på ekskursjon til ulike diakonale prosjekter i København, til menigheter og til mer spesialiserte tilbud. Sognepresten legger til at dette er det første «værestedet» i København, men blir straks korrigeret av forstanderen ved Den danske Diakonissestiftelse, Hans Jørgen Torkelund, som kan fortelle at Diakonissehuset startet et værested endel år før Johannes menighet.

Arbeidsledige, studenter og eldre

Hvorom allting er, vi er benket i et tidligere butikklokale med inngang fra gatenivå, og gjennom de store «butikkvinduene» ser vi bort til den store kirkebygningen. Værestedet er sentralt plassert, med lett adgang, og tersklene for å stikke innom er lave.

Arbeidsledige, studenter og eldre har her et tilholdssted og mange setter pris på tilbudet.

Værestedet må vel sies å være et kreativt tiltak, når man tenker på de utfordringene

storbydiakonien står overfor. Og disse er mange. Men også på andre områder viser danske menigheter kreativitet.

Hverdagsåpen kirke med prest

Gruppen besøkte også Stefanskirken, og anledning til besøket var at kirken i ett års tid hadde hatt et tilbud om «Åpen kirke» på alle virkedager i uken. Ideen hadde kommet fra sogneprest Anne Braad, en av de tre prestene. Hun stilte spørsmålet; hva om vi holder kirken åpen slik at folk kan stikke innom, det må da være behov for en åpen kirke også utenom den faste åpningstiden på søndagene? Og ganske riktig, folk kommer. De møter ikke en tom kirke, men den samme prest som hadde ideen. Etter diskusjoner i staben og en ny arbeidsfordeling har Anne Braad vært til stede i kirken hver dag i et helt år, alle dager bortsett fra lørdag og søndag, klar for samtale, støtte og hjelp.

Følgene av et rasert psykiatritilbud

Det fremtrer neppe som noen overraskelse at de som kommer til den åpne kirken på hverdagene, er andre mennesker enn kirkegjengerne på søndagene. Ikke minst merker man følgende av det raserte tilbud til psykiatriske pasienter, mange som kommer er egentlig i stor nød. Man møter også et spekter av religiøs problematikk som er videre enn det tradisjonelle. Det blir en utfordring å møte mennesker som føler seg besatt av demoniske krefter og ønsker seg løst, og mennesker som faller utenom hjelpeapparatet på ulikt vis.

Det er ingen tvil om at storbyen er et tøfft værested for mange. Fattigdommen gir seg utslag i middagsservering for en gruppe på 40-100 mennesker et par ganger i uken. Her samarbeider den katolske Sakramentskirkens sogneprest med en luthersk menighet. Matvarer i form av kjøtt får de gratis fra et EU-lager, og maten lages av frivillige medarbeidere.

Felles for disse tiltakene er at de skjer i lokalmenighetenes regi. Den danske folkekirke har hatt problemer med å etablere en mer formalisert menighetsdiakoni, slik vi finner den i de norske, svenske og finske kirkene. Det betyr imidlertid ikke at ikke det diakonale engasjementet er levende.